

2022.023

Archeologienota Lauwe Lauwbergstraat 216-220

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

23-2-2022

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen te Lauwe Lauwbergstraat 216-220 (deelgemeente van Menen, provincie West-Vlaanderen), deels gelegen in woongebied, waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt en de bodemingrepen groter zijn dan 1000m², dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein is 3787,07m² groot, helt naar het zuiden en heeft een onregelmatige vorm. Het is ca. 1,2km ten oosten van de kern van Lauwe gelegen, de Lauwbergstraat is de oostelijke uitvalsweg vanuit de kern. Het terrein grenst in het noorden aan deze straat. Het plangebied is zo goed als volledig bebouwd met loodsen (vooraan loods met huisnummer Lauwbergstraat 216, achteraan loods met huisnummer Lauwbergstraat 218-220) met errond een asfaltverharding. Deze loodsen lopen verder door naar het zuiden, maar dat deel hoort niet tot het plangebied. Door de huidige inrichting van het terrein kan aangenomen worden dat het bovenste pakket van ca. 40 à 50cm dik bestaat uit verstoorde grond (verharding + onderliggende funderingslagen). In het noordwesten heeft de site een 2de uitweg naar de Lauwbergstraat, via een met steenslag verharde weg met ernaast een strookje gras, hier zal de verstoring minder diep zijn.

Het plangebied was steeds gelegen in een landelijk gebied, ca. 1,2km ten oosten van de dorpskern van Lauwe. De oudste betrouwbare kaart waarop het plangebied wordt afgebeeld, is de Villaretkaart uit 1745-1748. De Lauwbergstraat is reeds aanwezig, het plangebied is onbebouwd en vermoedelijk in gebruik als landbouwgrond. De nattere gronden rond de Knokbeek ten westen zijn duidelijk te zien. Ook op de Ferrariskaart en de kaarten van midden 19de eeuw, tot en met de topografische kaart van 1911, is het onbebouwde, landelijke karakter van het terrein te zien. Op de topografische kaart van 1960 zijn enkele gebouvvolumes afgebeeld op het terrein, deze zijn op de luchtfoto van 1971 vaag waar te nemen. Dat verandert op de luchtfoto van 1979-1990, de huidige bebouwing en verharding is daarop te zien, de oudere gebouwen zijn niet meer herkenbaar. Een stukje tuin in het noordoosten wordt later nog verhard en omgevormd tot parkeerplaatsen.

Het grondgebied van Lauwe wordt in het noorden bepaald door de Leie en diens vallei. Ten zuiden van de vallei zijn enkele heuvelruggen gelegen, en meerdere waterloopjes wateren vanaf deze ruggen af naar de Leie. Zo'n waterloop, de Knokbeek, is ca. 250m ten westen van het plangebied gelegen, de Leie bevindt zich ca. 1km naar het noorden. Het plangebied is gelegen op overgangsgronden tussen de vallei van de Leie in het noorden en zo'n hogere opduiking in het zuiden, de Lauweberg. Op het detail van het hoogtemodel is te zien dat het plangebied eigenlijk aan de voet van deze heuvel is gelegen, en helt van ca. +25m TAW in het noorden tot bijna +28m TAW in het zuiden. Voorafgaand de bouw van de loodsen was hier een matig droge licht zandleembodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont aanwezig.

Op archeologisch gebied zijn er nauwelijks gegevens gekend voor de omgeving van het plangebied, wegens het ontbreken van systematisch, gravend onderzoek in deze regio ten zuiden van de Leie. Enkele prospectie- en toevalsvondsten duiden wel op onder meer Romeinse aanwezigheid in de

buurt. Puur op basis van de landschappelijke ligging (aan de voet van een heuvel die de vallei van de Knokbeek en de Leie overschouwt; droge gronden) zou dit een goede plek kunnen zijn voor menselijke aanwezigheid uit het verleden. Het is echter de vraag of een eventuele site nog bewaard kan zijn, gezien de huidige bebouwing en verharding waarschijnlijk een serieuze bodeminpact hebben gehad. Er kan hierdoor aan het plangebied een lage tot gemiddelde archeologische verwachting worden toegekend.

De loods die grenst aan de Lauwbergstraat wordt afgebroken en alle asfaltverharding wordt opgebroken. De zuidelijke loods (ca. 721m²) blijft behouden, ook de smalle uitweg (ca. 338m²) in het westen van het plangebied blijft ongewijzigd. Vervolgens wordt quasi op dezelfde plek van de afgebroken loods een bedrijfsverzamelgebouw opgericht, bestaande uit 6 aparte units. Er wordt een nieuwe asfaltverharding voorzien en langs de oostelijke grens wordt een langwerpige wadi van 86,32m² aangelegd. Rond de wadi en het nieuwe gebouw worden enkele kleine groenzones ingericht. Het gebouw wordt gefundeerd op een rondgaande ringbalk, met plaatselijke diepere, vierkante funderingsvoeten (ca. 1 bij 1m). Er worden nieuwe nutsleidingen aangelegd, en ten zuiden van de wadi 2 regenwaterputten (elk ca. 10m²). Het bestaande terreinprofiel blijft behouden. Algemeen kan uitgegaan worden van een bodemverstoring van 40cm diep ter hoogte van het nieuwe gebouw en verharding, met plaatselijk diepere ingrepen voor de wadi, nutsvoorzieningen en de funderingen. Deze diepere ingrepen zijn verspreid gelegen en beperkt in oppervlakte (samen ca. 200m²).

Op basis van het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site op het terrein niet met zekerheid aangetoond worden. De kans op het aantreffen van een onverstoord archeologische site is echter eerder klein, aangezien de bouwcampagnes uit de 20ste eeuw reeds voor een bepaalde mate van bodemverstoring hebben gezorgd. Door deze bestaande verstoring, veroorzaakt door de aanleg van de huidige bebouwing en verharding, zullen enkel de diepere bodemingrepen een potentiële impact hebben op een onverstoord archeologisch niveau. Het grootste deel van de geplande werken gaat maximaal 40cm diep, dit valt binnen het huidige verstoord pakket. De diepere bodemingrepen nemen slechts een klein percentage van het plangebied in, ze zijn verspreid gelegen en beperkt in oppervlakte. Verder vooronderzoek op deze locaties zal geen kenniswinst opleveren en wordt niet geadviseerd.